

REZUMAT: Dimensiunea comunicatională a argoului muzicienilor

„Argoul folosește toate mijloacele... [...] recuperează publicitatea, a făcut la fel cu istoria, moda, politica, războaiele, ploaia și vremea bună. El fură la întâmplare ceea ce îl amuză, ceea ce îi încântă urechea, fără rușine. Practică spargerile, jaful, tâlhăria la drumul mare..., își bate joc, înșală și, uneori, peste ani, plasează câteva cuvinte frumoase dicționarului Academiei.” Astfel se exprimă Alphonse Boudard [1] în prefața dicționarului dedicat argoului francez. Mai mult decât argoul în general, ceea ce ne interesează aici este argoul din lumea muzicii. Există vreun argou sau vreun jargon specific muzicienilor? Care este funcția sa? Articolul nostru se înscrie în științele informării și comunicării, iar ipoteza noastră este următoarea: nu există oare o dimensiune comunicatională în folosirea unui argou al muzicienilor? Argoul muzicienilor nu arată o anumită formă de sociabilitate? Invers, cuvintele sau expresiile din lumea muzicii contribuie ele la argoul curent? Remarcile noastre vor fi organizate în trei părți, în primul rând preocupându-se de folosirea de către muzicieni a unor cuvinte sau expresii de argou, apoi de o posibilă utilizare a unui argou într-o colecție de critici jurnalistice dedicate muzicii și interpreților săi și, în final, de difuzarea termenilor provenind din universul muzicii și care se înscriu în argoul curent.

CUVINTE-CHEIE: *argou, comunicare, muzică, sociabilitate*

ABSTRACT: The Communicative Dimension of Musician's Slang

“Slang is firing all wood... [...] he recovers advertising, he did the same with history, fashion, politics, wars, rain and good weather. He pricks at the hazard what amuses him, which sings in his ear, shamelessly. He practices burglary, robbery, trailer... he mockery, he swindles and sometimes, years later, he fuels some pretty words in the dictionary of the Academy”, thus Alphonse Boudard [1] is expressed in the preface to the dictionary devoted to French slang. More than slang in general, what interests us here is the slang in the middle of the music. Is there a slang or jargon specific to musicians? What is its function? Our article is part of the information and communication sciences and our hypothesis is the following: is there not a communicative dimension in the use of a musician's slang? Does not the slang of the musicians testify to a certain form of sociability? Conversely, do words or phrases around the world of music contribute to common slang? Our remarks will be organized into three parts, first of all, questioning the musicians' use of slang words or expressions, then a possible use of slang in a collection of journalistic criticisms devoted to music and to its interpreters, and finally, the diffusion of the terms coming from the universe of the music inscribing itself in the current slang.

KEYWORDS: *slang, communication, music, sociability*

RÉSUMÉ

« L'argot fait feu de tout bois... [...] il récupère la publicité, il a fait de même avec l'Histoire, les modes, la politique, les guerres, la pluie et le beau temps. Il pique au hasard ce qui l'amuse, ce qui lui chante à l'oreille, sans vergogne. Il pratique le vol avec effraction, le vol à l'esbroufe, à la roulotte..., il maquereaute, il escroque et parfois, des années plus tard, il fourgue quelques jolis mots au dictionnaire de l'Académie. », ainsi s'exprime Alphonse Boudard [1] dans la préface du dictionnaire consacré à l'argot français. Plus que l'argot en général, ce qui nous intéresse ici est l'argot dans le milieu de la musique. Existe-t-il un argot ou un jargon propre aux musiciens ? Quelle en est sa fonction ? Notre article s'inscrit en sciences de l'information et de la communication et notre hypothèse est la suivante : n'y a-t-il pas une dimension communicationnelle dans l'utilisation d'un argot des musiciens ? L'argot des musiciens ne témoigne-t-il pas d'une certaine forme de sociabilité ? À l'inverse, les mots ou expressions autour de l'univers de la musique contribuent-ils à l'argot courant ? Nos propos seront organisés en trois parties, interrogeant tout d'abord l'utilisation par les musiciens de mots ou d'expressions relevant de l'argot, puis une utilisation éventuelle de l'argot dans un recueil de critiques journalistiques consacrées à la musique et à ses interprètes, et enfin, la diffusion des termes venant de l'univers de la musique s'inscrivant dans l'argot courant.

MOTS-CLÉS : *argot, communication, musique, sociabilité*